

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 10 de març de 2005. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el Molt Excel·lent Senyor Julio de España Moya. Sessió plenària número 45. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Continúa la sesión.

Hay, antes de comenzar los puntos del orden del día, una declaración institucional que han firmado los tres grupos políticos y que dice lo siguiente:

“Les Corts Valencianes, en el primer aniversari del criminal atemptat terrorista de l'11 de març a Madrid, que va omplir Espanya de dolor i sentiment, volen tindre un especial record a les seues víctimes. Igualment reiteren la seua solidaritat als seus familiars i amics.

Al propi temps, expressen una vegada més el seu rebuig a tots els actes terroristes que es pugen cometre en Espanya.

Les Corts Valencianes desitgen expressar també el seu reconeixement a l'encomiable labor que els cossos de seguretat de l'estat realitzen en la lluita contra el terrorisme.”

Vamos a realizar cinco minutos de silencio.

(La cambra guarda cinc minuts de silenci)

Que estos cinco minutos de silencio sirvan como manifestación de dolor por las víctimas y de apoyo y consideración hacia sus familiares y amigos.

Continua la sessió amb la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, formula la pregunta l'il·lustre diputat i síndic del Grup Parlamentari Popular, senyor Castellano. Por favor, señor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Molt excel·lent president.

Senyories.

Molt honorable president de la Generalitat.

En l'any 2003 la sanitat pública valenciana atengué a més d'1.200.000 pacients d'altres comunitats autònomes. Esta atenció suposà un cost per a les arquies valencianes de 120 milions d'euros. La Comunitat Valenciana tan sols ha rebut de l'estat en l'any 2004 no aplega a 4 milions d'euros destinats a l'atenció de desplaçats. Senyories, jo crec que les xifres parlen per si mateixa. No crec que siga necessari ressaltar més l'espectacular diferència que existix entre allò que mos costa l'atenció a eixe tipus de col·lectius i allò que destina el Govern central per a elles.

És un fet evident que la nostra comunitat és una comunitat eminentment turística, que rep milers de visitants que, lògicament i com no podia ser d'altra manera, han de tindre una atenció sanitària de qualitat mentres dura la seua estada a la nostra comunitat. Igualment, la nostra comunitat és destí de milers d'immigrants als quals, lògicament, també cal donar-los una atenció i una cobertura sanitària de qualitat.

En eixe sentit, ha quedat demostrat que la compensació que realitza l'estat per a l'atenció de totes estes persones resulta insuficient, i mos hem tornat a trobar en esta matèria, com en altres moltes, amb un nou *desplante* i negativa del govern socialista a assumir responsabilitats. Aixina, la ministra de Sanitat rebutjà finançar l'atenció a desplaçats.

Una vegada més, el govern socialista tracta de llavar-se les mans, tracta d'*escurrir el bulto* diguent que s'arreglen les comunitats autònomes entre elles. I sap molt bé el Govern de la complexitat de facturar entre les comunitats autònomes, perquè no totes les comunitats tenen la mateixa cartera de servicis ni la mateixa tecnologia; perquè existixen especialitats de referència, perquè també, per no parlar de la llibertat o la capacitat d'elecció dels pacients.

Si el ministeri s'inhibix d'una de les poques competències que li queda, com és la de la coordinació de la sanitat en el nostre país, evidentment, no sé a què se va a dedicar el ministeri.

Però este fet contrasta també, senyor president, amb el fet que altres comunitats autònomes, amb igual o menor volum turístic i de desplaçats i immigrants que la nostra, són compensades per l'estat d'una manera molt més major. És el cas, per exemple, de Catalunya, on se transferix ja actualment el triple del que se transferix en estos moments a la Comunitat Valenciana. I la Comunitat Valenciana ha demostrat i va a seguir demostrant que treballa d'una manera molt seriosa i molt responsable per una sanitat pública, per oferir una millor atenció sanitària a tots els desplaçats i a tots els immigrants. Cal destacar tan sols una dada: a prop de 50.000 targetes sanitàries, una mesura pionera que fon copiada per altres comunitats autònomes. I inhibir-se i tirar balons fora per part del Govern en esta qüestió crec que és una irresponsabilitat més.

Per eixe motiu, perquè mos preocupa esta qüestió del finançament i eixa atenció cada vegada millor als ciutadans i ciutadanes, no sols de la nostra comunitat sinó també de tots aquells que la visiten, li formulem al president de la Generalitat la pregunta de quines iniciatives té previst adoptar el Consell davant l'actitud negativa del Govern d'Espanya en relació als desequilibris que està suscitant actualment el finançament sanitari a la nostra comunitat.

I, senyor president, li ho formulem perquè sap vosté que, com en altres coses, no va a comptar amb la col·laboració dels socialistes valencians, perquè ja sap què està fent el govern socialista: Ni aigua, mos derogà el Pla hidrològic nacional i l'alternativa brilla per la seua absència; ni llengua, el senyor Zapatero no se'n recordà en l'Assemblea Francesa ni ahir en el Senat (*aplaudiments*); ni finançament sanitari. I si mos faltava alguna cosa, la gosadia aplega el dia d'ahir també intentant atacar la seua identitat territorial, diguent que formem part d'una comunitat nacional catalana. Doncs, bé, ja els anuncie que el nostre grup parlamentari va a presentar una proposició no de llei perquè, evidentment, una atrocitat més com eixa no se faja en desprestigi del que és la història, l'autoestima de tot el poble valencià.

Moltíssimes gràcies. (*Applaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Castellano.

Por favor, señores diputados, mal comenzamos la mañana. (*Remors*)

Señor presidente, tiene uso de la palabra.

El senyor president del Consell:

Bon dia. Buenos días.

En primer lugar, y atendiendo a la fecha en que nos encontramos, también mostrar la solidaridad del Gobierno de la Generalitat Valenciana con las víctimas del terrorismo, y en concreto, con las víctimas del brutal atentado del pasado 11 de marzo, que mañana cumplirá su primer aniversario.

El portavoz del Grupo Parlamentario Popular plantea una cuestión no solo de absoluta actualidad sino una cuestión fundamental para entender nuestro modelo territorial. Por cierto, modelo territorial puesto ayer en entredicho por el presidente del Consejo de Estado, porque lo de ayer es de una profunda y tremenda gravedad, porque al final son todo principios sobre los que se sustenta un modelo de convivencia y prosperidad, entre otros, cuestiones tan importantes como saber exactamente qué es lo que es España y los españoles. Y España y los españoles, entre otras cosas, es un país descentralizado, que ha descentralizado competencias muy importantes como la sanidad, que se sustenta en la descentralización de competencias muy importantes sobre principios rectores que nunca debemos olvidar.

Estos son, y es fundamental que lo recordemos, el de la corresponsabilidad fiscal, es decir, que entre el estado y las comunidades autónomas hay corresponsabilidad respecto de la gestión de los impuestos para mejor atender las competencias que tiene cada administración, en este caso la administración autonómica; el de la solidaridad, que es una cuestión también muy importante para que todo español sea exactamente igual tratado en su territorio o en otro territorio español; y en tercer lugar, el de la suficiencia financiera, es decir que ninguna administración tenga un menoscabo de ingreso para poder atender con los mismos niveles de calidad el servicio que ha de prestar, sea este el de la sanidad sea el de la educación.

Pues bien, en cuanto a la sanidad, hay que volver a recordar que este tercer principio, el de la suficiencia financiera, está en una grave circunstancia habida cuenta que la corresponsabilidad fiscal de la Comunidad Valenciana y la solidaridad de la Comunidad Valenciana atiende a una serie de prestación de servicios que supera en el modelo de financiación el número de personas sobre las que se basa la transferencia financiera para realizar un servicio tan importante como el de la sanidad.

En estos momentos, como bien decía el portavoz del Grupo Parlamentario Popular, son más de 120 millones de euros/año lo que la Generalitat Valenciana destina en el sistema de salud a atender a personas que de otros lugares de España vienen a la Comunidad Valenciana, y son más de 300 millones de euros los que la Comunidad Valenciana, la Generalitat Valenciana, destina también al servicio de salud respecto de personas que vienen de fuera de España.

Y esto podría parecer un lamento, pero no es un lamento, no es un lamento. *(Remors)* No es un lamento porque *(el senyor president colpeja amb la maceta)* la ley, que es sabia, hecha por legisladores sabios, que lo único que necesitan son gobernantes sabios para aplicarla *(remors)* prevé un mecanismo *(el senyor president colpeja amb la maceta)* llamado Fondo de Cohesión. ¿Qué es lo que pide el Gobierno Valenciano? *(El senyor president colpeja amb la maceta)* ¿Qué es lo que se traduce de las palabras del portavoz del Grupo Parlamentario Popular? Le exigimos al Gobierno la aplicación de esa parte que la ley prevé para que, a través del Fondo de Cohesión, la suficiencia financiera del sistema de salud de la Comunidad Valenciana esté garantizado, nada más y nada menos. No pedimos ninguna cuestión extraña ni que esté fuera de lo que la ley prevé en nuestro modelo de financiación.

España, un país descentralizado. España, un país que ha descentralizado competencias fundamentales para el funcionamiento de la sociedad del bienestar, como son sanidad y educación. Comunidad Valenciana, una comunidad responsable fiscalmente, una comunidad responsable desde el punto de vista de la solidaridad, le exige al Gobierno de

España que aplique un mecanismo legalmente establecido en la ley que se llama Fondo de Cohesión. ¿Para qué? Para que nuestro sistema de salud siga siendo un sistema que esté a la altura de la época moderna, de las sociedades avanzadas y que preste de la mejor manera posible el servicio de salud.

Yo sinceramente creo que sería muy inteligente por parte del Gobierno de España aplicar lo que la ley, de forma inteligente, prevé. Si no lo aplica, me da la sensación de que no es un gobierno muy inteligente.

Y, en segundo lugar, no solo apelo al Gobierno de España, apelo también a todos los diputados de las Cortes Valencianas a que, de forma inteligente, ayuden al Gobierno de la Generalitat, a su gobierno, el de la Generalitat Valenciana, a seguir exigiendo del Gobierno de España aquello que está previsto. Me parecería una medida muy poco inteligente que, políticamente, en este caso como en otros, no se estuviese al lado del Gobierno de la Generalitat Valenciana, que es, en definitiva, el que tiene que defender, como lo hace todos los días, cuestiones tan importantes como garantizar esa suficiencia financiera para seguir haciendo del modelo de salud de la Comunidad Valenciana un modelo de excelencia y además referencia en todo el país.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor president.

Per a formular la segona pregunta, té la paraula l'il·lustríssim síndic senyor Pla, del Grup Parlamentari Socialista.

El senyor Pla i Durà:

Gràcies, senyor president.

Senyor president.

Tenint en compte que l'agricultura és una competència de la Generalitat Valenciana i que el Partit Popular, el seu partit, governa esta comunitat des de fa deu anys, vostè durant els dos últims, té previst prendre alguna mesura orientada a resoldre la difícil situació en què es troba actualment l'agricultura valenciana?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Pla.

Té la paraula, senyor president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor portaveu del Grup Parlamentari Socialista.

Són moltíssimes, estructurals i conjunturals. Estructurals, en matèria d'aigua, en matèria de modernització de regadiu, en matèria d'unió de cooperatives, en matèria de defensa del mercat, en matèria d'obrir nous mercats, en matèria d'augmentar el preu de retirada i fomentar, entre altres coses, suc per a la seua també comercialització i exportació. I des del punt de vista conjuntural, i cal recordar que conjunturalment estem vivint el pitjor moment meteorològic en moltes dècades, entre altres coses estem parlant d'ajudes respecte de l'assegurança a aquells agricultors que no tingueren l'assegurança vigent en eixe moment, ajudes en préstecs als que no tenien assegurances de cap tipus, fins a 6.000 euros per hectàrea en arbrat i fins a 12.000 euros en hortalisses. I entre altres coses, estem disposats, com mai